

i en enkelt Egn, hvor Hestene maaſtee i Regelen ere af en mindre Størrelse, end der ſædvanligviis fordres til Cavalierbrug; men i det ſtorre Antal Districter, troer jeg, der ingen Vanſkelighed i ſaa Henſeende vil møde. Imidlertid troer jeg, at den Tidsfrist af 24 Timer, ſom i Lovudſkiftets § 3 er ſatſat, og inden hvilken Hestene ſkulde leveres, er for kort. I de ſtorre Communer vil vedkommende Formand for Egneforſtanderſkabet neppe kunne ſaae det publiceret i Løbet af 24 Timer, at en ſaadan Fordring er ſtillet, og endnu mindre vil han i den Tid kunne ſaae Beboerne ſamlende og Hestene præſenterede; jeg tror, at der i en Commune altid vil være flere Mand, ſom have en Hest at afhænde, da der ved ſaadan Leilighed ikke er Tale om at tinge noie om Prisen. Jeg troer derfor ogſaa, at det Tilfælde meget ſjældent vil indtræffe, at man vil blive nødt til mod Vedkommendes Villie at udtage en ſaadan Hest. Under den for et Par Aar ſiden opførte Krig var det meget langt fra at være Tilfældet; jeg har ſelv været Medlem af en ſaadan Monſtrings-Commiſſion, og der blev præſenteret langt flere Heste, end vi behøvede, og jeg har ikke hørt noget Egn udtale, at det ſkulde være vanſkeligt at ſtaffe de forlangte Heste tilſede. Jeg troer derfor, at den høitagtede Krigsminiſter meget godt kan berolige ſig ved at modtage en Bemyndigelse til i fornødent Fald at udſkrive et ſaadant Antal Heste med et Varſel, om ikke ſaa kort, ſom her er foreſlaaet, ſaa dog meget kort; jeg troer, at han vil modtage meget bedre Heste til Brug end dem, han vilde have, naar han indkaldte de Foderheſte, der ere ſatte ud rundt omkring i Landet, og ſom jeg meget beſrygter ville være langt under den høitagtede Krigsminiſters Forventning, naar han engang modtager dem.

L. Scholer: Ja, det kan vel være, at Tidsfristen er temmelig kort, og vi have ogſaa haft Betænkelighed derved. Da vi affattede Forſlaget, turde vi dog ikke udſtrække den videre, for at gjøre det muligt for Krigsbe-

ſtyrelſen at ſaae Hestene til den Tid, ſom der behøvedes, og var forlangt; men lod det ſig gjøre at udvide Tidsfristen, vil jeg ogſaa indrømme, at det kunde være uſſkeligt. Den Betænkelighed, ſom den ærede Rigsdagsmand fra Hjørring (L. C. Petersen) hentedede derfra, at det kunde være vanſkeligt at ſaae Heste antagne, idet han beraabte ſig paa, at Heste ofte være blevne kaſſerede, har efter min Formening ingen videre Bøgt. Jeg har ſelv været i det Tilfælde at ſaae en Hest kaſſeret, men jeg ſolgte den til en anden Mand, ſom havde det Hverv at ſtaffe Heste til Militair-ſtaten, og han fik den derpaa antaget; man veed jo, at det undertiden kan være Tilfældet, at der ſees mere paa Manden, der præſenterer Hesten, end paa Hesten ſelv. Men ſaadanne Ulemper vilde for en ſtor Deel falde bort, naar Kringen ſtaaer for Døren, og Hestene ſkulde leveres; thi det er ganſke viſt, at under ſaadanne Omſtandigheder er man ikke tilbøielig til at ſhicanere. Jeg maa ogſaa bemærke, hvad der turde være undgaaet den ærede Rigsdagsmands Opmærksomhed, at den Commiſſion, ſom ſkal antage Hestene, ikke er foreſlaaet paa ſamme Maade, ſom beſtemt var i Loven af 1851; vi have ikke ene henholdt os til den der beſtemte militaire Monſtrings-commiſſion. Jeg troer ſaaledes, ſom ogſaa er bemærket af den ſidſte Taler, at der ikke kan være nogen Vanſkelighed ved at tilveiebringe det fornødne Antal Heste; thi, ſom han fremhævede, viſte det ſig under den ſidſte Krig, at naar der i en Commune ſkulde leveres f. Ex. 1 a 2 Heste, ſaa mødte man ikke med 1 a 2 Heste, men undertiden med 20, hvoraf man ſaa kunde gjøre Udvalg, ligesom man jo ogſaa veed, at Enhver gjerne vil ſælge en Hest, naar det ikke tages ſaa noie med Prisen, og man kan ſaae Hesten godt betalt. Jeg troer ſaaledes, at man ikke kan have de Betænkeligheder ved Lovforſlaget, ſom bleve fremhævede af Rigsdagsmanden fra Hjørring (L. C. Petersen).